

ประโยค ป.ธ.๙
แต่ง ไทยเป็นมคอ
สอบ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๖

เนื่องในมหามงคลสมัยแห่งการสถาปนากรุงเทพมหานครจะบรรจบครบรอบ ๒๐๐ ปี ในพุทธศักราช ๒๕๒๕ รัฐบาลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พิจารณาเห็นเป็นโอกาสอันสำคัญที่จะจัดงานสมโภชเพื่อความสถิตสถาพรแห่งพระราชอาณาจักรสืบไป

นับแต่กาลอันพระมหากษัตริราชพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกองค์ปฐมกษัตริย์แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ ทรงสถาปนากรุงเทพมหานครเป็นราชธานีด้วยพระปรีชาสามารถและพระอุตสาหะวิริยะ ทรงสร้างความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ดำรงอิสรภาพแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อพุทธศักราช ๒๓๒๕ เป็นต้นมาจนปัจจุบันนี้เห็นมีงานสมโภชพระนครครั้งใหญ่ซึ่งกระทำแล้ว ๓ ครั้ง คือ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมโภชเมื่อครั้งแรกสร้างพระนครเสร็จครั้งหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมโภชในวาระครบรอบ ๑๐๐ ปี แห่งการสถาปนาเมื่อพุทธศักราช ๒๔๒๕ ครั้งหนึ่ง และครั้งที่สาม พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมโภชในวาระครบรอบ ๑๕๐ ปี เมื่อพุทธศักราช ๒๔๗๕ การจัดงานสมโภชทั้ง ๓ ครั้งนั้น ได้จัดเป็นงานใหญ่ขึ้นเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ด้วยถือว่าเป็นราชธานีและเป็นศูนย์กลางแห่งกิจการทั้งหลายทั้งปวงของพระราชอาณาจักร

งานสมโภชครั้งนี้ จะจัดให้มีทั้งในกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ทั่วพระราชอาณาจักร เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณในสมเด็จพระบูรพกษัตริราชแห่งพระบรมจักรีวงศ์แต่ละพระองค์ ซึ่งทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันยิ่งใหญ่ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับกาลสมัย เริ่มตั้งแต่ปราบปรามอริราชศัตรูที่มาเบียดเบียนความสงบสุขของพสกนิกรและเอกราชอธิปไตยของประเทศให้หมดสิ้นไป แล้วทรงวางรากฐานแห่งความมั่งคั่งสมบูรณ์ตลอดจนนำความเจริญมาสู่ประเทศชาติ ได้รับความร่วมมือเป็นสุข

ทุกถ้วนหน้าจึงกำหนดเรียกชื่องานสมโภชครั้งนี้ว่า "งานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี" เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมไปทั่วพระราชอาณาจักรตามประเพณีการเรียกขานที่สืบมาแต่โบราณกาล ซึ่งถือว่า "กรุงรัตนโกสินทร์" เป็นถิ่นประเทศที่สถิตประดิษฐานขององค์พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากรแก้วมรกต และราชอาณาจักรที่พระมหากษัตริย์ในพระบรมราชจักรีวงศ์ทรงสถาปนา ฯ

—◆—
ให้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที

เฉลย ประโยค ป.ธ.๙

แต่ง ไทยเป็นมคธ

พ.ศ. ๒๕๓๖

มหาราชากิธาเนน ทิ ทยฺยรฎฺฐปาถี สมานจิตฺตา สมานจณฺหา สมคฺคา หุตฺวา เอว
โยนิโส มนสาภาสุ ยทา จ เทวมหานครการาปนสฺส มหามจฺจลสมโย พุทฺธปรินิพฺพานโต
ปฏฺชาย ปญฺจสตฺธาธิกาณํ ทฺวินนํ สหสฺसानมฺปฺริ ปญฺจวีสมสฺส สํวจฺจรสฺสจฺเจเยน
ปรีปฺรุณทฺวิสตฺมวสฺโส ภวิสฺสติ, ตทา ทยฺยรฎฺฐจฺวาสิณํ อภิมจฺจลสมโย โหติ ทิम्मทฺธานํ
ราชาณาจกฺกสฺส จิรฎฺฐจิตฺติยา เทวมหานครสฺส มหามหฺกมฺมํ กาคฺคฺนฺติ ฯ

ศฺตรายํ อตฺถปรีทึปนา ฯ เทวมหานครสฺส กิเรตฺมํ มหามหฺกมฺมํ ยสฺมี กาเล โย
ปจฺมจกฺกิวีสึโก พุทฺธนภคฺคจฺฬาโลกสฺวหโย มหาชตฺติยาธิราชา สฺยามิกานมิณฺโท อตฺถานตฺถเส
เจว การณาการณฺเส จ ปญฺญาสามคฺคฺธิยสมฺนฺนาคฺโต อโหสิ อฺสุสาหาปฺปฺโต อารทฺธวีริโย,
เสฺว พุทฺธปรินิพฺพานโต ปฏฺชาย ติสฺธาธิกาณํ ทฺวินนํ สหสฺसानมฺปฺริ ปญฺจวีสมสฺส สํวจฺจรสฺสจฺเจเยน
เทวมหานครํ สฺยามรฎฺฐสฺส ราชธานี กตฺวา มาเปสิ, อนุโตปเทสฺส ตวารตฺถเจว
สฺยามาณาจกฺกสฺส จ อีสฺสรียํ จิรฎฺฐจิตฺติกมาเรสิ, ตโต ปฏฺชาย ยาวชฺชตฺนา ติกฺขชตฺตุ
การิตฺมโหสิ ฯ เสยฺยถึทํ ฯ ปจฺมจกฺกิวีสึโก กิร พุทฺธนภคฺคจฺฬาโลกสฺวหโย ชตฺติโย มหาราชา
สฺยามิกานมิณฺโท ปรีนิฎฺฐิตฺเต เทวมหานครการาปนํ ปจฺมวาเร เทวมหานครสฺส
มหามหฺกมฺมมาเรสิ ฯ อถ ปญฺจจกฺกิวีสึโก ชตฺติโย มหาราชา ทยฺยภาสาย พระบาท
สมเด็จฺพระจฺลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อิติ เอวंपฺรมาภิเชยฺโย สฺยามิกานมิณฺโท พุทฺธปรินิพฺพานโต
ปฏฺชาย จตฺสสตฺธาธิกาณํ ทฺวินนํ สหสฺसानมฺปฺริ ปญฺจวีสมสฺส สํวจฺจรสฺสจฺเจเยน เทวมหานคร-
การาปนสฺส สตฺมวสฺสปรีปฺรุณกาเล ทฺติยวาเร ฯ ตโต จ ปรี สตฺตมจกฺกิวีสึโก ชตฺติโย
มหาราชา ทยฺยภาสาย พระบาทสมเด็จฺพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว อิติ เอวंपฺรมาภิเชยฺโย
สฺยามิกานมิณฺโท พุทฺธปรินิพฺพานโต ปฏฺชาย จตฺสสตฺธาธิกาณํ ทฺวินนํ สหสฺसानมฺปฺริ
ปญฺจสตฺตติมสฺส สํวจฺจรสฺสจฺเจเยน เทวมหานครการาปนสฺส ทิยทฺมสตฺมวสฺสปรีปฺรุณกาเล
ตฺติยวาเร ฯ ตถฺเหตฺมํ เทวมหานครสฺส มหามหฺกมฺมํ อนุโตเทวมหานครเวยว การิตฺมโหสิ

เยเนต์ เทวมหานคร์ สยามรฎุจสุส ราชธานีภูตญเจว โหติ สยามราชาณาจกุกสุส จ
สพพกมฺมานํ สโมสรรณญฺชานภูตฺนติ ฯ

เอตมฺปน เทวมหานครสุส มหามหกมฺมํ เทวมหานครเ เจว สกฺลาณาจกุกเ จ
นानาชนปฺเทสุ การตพฺพํ ภวิสฺสติ จกุกิวิสิگانํ ปุพฺพมหาชตฺติยานเมเกกฺสุเสว
มหากรุณาธิคุณสุส อนุสฺสรณตฺถาย ฯ เต ทิ ปจฺมจกุกิวิสิกาทโย ปุพฺพมหาชตฺติยา
ราชาธิราชาโน มหากรุณาธิคุณสมฺปนฺนา ทฺตฺวา อตฺตโน อตฺตโน กาลานูรูปโต มหจฺจริยภูตานิ
กรณียานิ อการยีสฺสุ ฯ กถํ ฯ ตตฺถ จ ปจฺมจกุกิวิสิโก ชตฺติโย มหาราชา สยามิกานมิญฺโท
อาโท เข อรโย วา ปจฺจตฺถิกา วา สยามรฎุจฺวาสิเน สฺนฺติสุชฺฌเจว สยามรฎุจฺสุส จ
อิสฺสรียํ วิหะยีสฺสุ เตเยว วิทฺธํเสสิ ยถา สยามรฎุจํ อิทฺธํ โหติ ผิถํ อากิณฺณมนุสฺสํ
สมฺปนฺนสฺสํ จิรญฺจิติกณฺจ ตเถว รฎุจฺปฺสาโนปายมการยิ ฯ เตเนว สพฺเพว สยามรฎุจฺวาสิ
สุชํ เสนติ ฯ ตสฺมา จิหํ เทวมหานครสุส มหามหกมฺมํ เทวสฺตมวสุสปริปฺรณกาเล
รตนโกสินฺทมหานครมหกมฺมฺนติ วุจฺจติ โปราณกาลโต วุตฺตปฺปเวณฺิยา สกฺลาณาจกุกสุส
อภิภวนตฺถาย, ยํ สยามรฎุจฺวาสิ สมฺภาเวณฺติ พุทฺธมฺหามณฺิรตนปฏฺิมากโร เอตฺถเอว ปตฺติญฺจโต
โหติ ปจฺมจกุกิวิสิเกน เจถํ มหาชตฺติเยน สยามมาณาจกุกํ การิตฺมโหสิติ ฯ

สนามหลวงแผนกบาลี

แต่ง.